

Protokół Nr 5/2024
z posiedzenia Komisji Skarg, Wniosków i Petycji
z dnia 23 października 2024 roku

Na posiedzeniu obecni według załączonej listy obecności.

Porządek posiedzenia

1. Otwarcie posiedzenia
2. Przyjęcie porządku posiedzenia
3. Rozpatrzenie oraz wypracowanie projektów uchwał w sprawach:
 - 1) rozpatrzenia petycji z dnia 30 września 2024 r.
 - 2) rozpatrzenia skargi z dnia 24 września 2024 r.
4. Wolne wnioski

Do pkt 1

Posiedzenie otworzył Przewodniczący Komisji Wojciech Hołdyński. Powitał członków komisji, pracowników urzędu.

Do pkt 2

Przewodniczący Komisji Wojciech Hołdyński przedstawił porządek posiedzenia.

Do porządku uwag nie zgłoszono.

Przewodniczący Komisji Wojciech Hołdyński poddał pod głosowanie porządek posiedzenia.

W głosowaniu jawnym głosami 2 za porządek został przyjęty.

Do pkt 3

1)

Przewodniczący Komisji Wojciech Hołdyński powiedział, że na poprzednim posiedzeniu członkowie komisji oraz radni zajęli się danym tematem. Członkowie komisji ukierunkowali się w kierunku uznania petycji za bezzasadną. Odczytał propozycję stanowiska komisji: 30 września 2024 r. do Urzędu Miejskiego w Gołdapi wpłynęła petycja z tą samą datą, kierowana do Rady Miejskiej w Gołdapi. Petycja dotyczy rozwiązania umowy partnerskiej Gołdapi z izraelskim miastem Givat Shmuel. Zdaniem wnoszącego petycję „Gołdap nie powinna utrzymywać relacji partnerskich z miastami w państwach, które nie przestrzegają praw człowieka, są agresorami, które mordują cywili, działają jak terroryści. Takim państwem jest Izrael”. KSWiP uważa, że umowa partnerska zawarta pomiędzy Gołdapią a Givat Shmuel ma duże znaczenie dla lokalnej społeczności, ale i kraju. Z pisemnej informacji uzyskanej od Pani Kierownik Wydziału Współpracy, Komunikacji Społecznej i Funduszy Zewnętrznych Urzędu Miejskiego w Gołdapi wynika, że umowa partnerska Gminy Gołdap z Givat Shmuel w Izraelu podpisana została 13.04.1997 r., chociaż kontakty nawiązane zostały wcześniej. W 1991 roku padła propozycja by dotychczasowe dwustronne kontakty młodzieżowe miast partnerskich Gołdap i Stade rozszerzyć o izraelskie miasto Givat Shmuel koło Tel Awiwu, z którym Stade nawiązało współpracę na początku lat osiemdziesiątych. Trójstronne spotkania rozpoczęły się w 1992 roku. Wymiana młodzieży między Polską, Niemcami i Izraelem trwa i do dziś i być może jest jedyna o takim charakterze. Spotkanie młodzieży w Polsce w roku 1995, po raz pierwszy odbyło się pod nazwą „Na ścieżkach wspólnej historii”, która funkcjonuje do dziś. Do uczestników, przyjętych wówczas w Ministerstwie Spraw Zagranicznych, posłanie skierował Minister Władysław Bartoszewski. Kolejnym niezwykłym wydarzeniem było spotkanie w Polsce, w roku 2011 kiedy grupa młodych ludzi otrzymała zaproszenie do Kancelarii Prezydenta, gdzie spotkała się z Panią Prezydentową Anną Komorowską. Od 2013 roku wymiana „Na ścieżkach wspólnej historii” umieszczona była jako dobra praktyka w Witrynie Obywatelskiej Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej w kategorii „Wspólnota obywatelska”. Spotkania z osobistościami, nie tylko w Polsce, również w Niemczech i Izraelu były okazją do promocji tego wyjątkowego projektu, jak też uczestniczących w nim samorządów. W ramach wymiany młodzieży każdego roku, po kolei w każdym państwie spotykają się młodzi Polacy, Niemcy i Żydzi, by poznać się i zaprzyjaźnić, wspólnie zastanowić się nad przeszłością, i wspólnie patrzeć w przyszłość. Od wielu lat ustalony jest standard spotkań pod względem ilościowym i w każdym bierze udział 10 młodzieży i 2 opiekunów z każdego kraju. Jeden cykl trwa dwa lata. Pierwsze spotkanie odbywa się w Niemczech, w okresie letnim (przełom lipca i sierpnia). W następnym roku wiosną (marzec/kwiecień) młodzież spotyka się w Izraelu i w Polsce (lipiec/sierpień). Młodzież podczas spotkań komunikuje się w języku angielskim (dlatego wymiana ma też istotny aspekt wzmocnienia umiejętności językowych). Program wymiany jest tak skonstruowany by młodzież spędzała ze sobą jak najwięcej czasu w różnych miejscach i w różnych okolicznościach. Podczas pobytu w miastach partnerskich uczestnicy zakwaterowani są w domach swoich rówieśników, po to aby poznać styl życia, domowe zwyczaje,

codziennosc rodzin. Program pobytu jest bardzo różnorodny, a jego poszczególne punkty dają okazję do wspólnych działań młodzieży. Są w nim momenty dla młodzieży niezwykle trudne, np. wizyty w Auschwitz, Bergen Belsen, Yad Vashem. Tego typu wizyty wymagają od młodych ludzi dojrzałości, wzajemnego wsparcia, zrozumienia. Ale są w programie również momenty wspólnych radości, np. wspólne wyprawy, warsztaty interkulturalne, zajęcia animacyjno-integracyjne, itp. Program zawiera także elementy, w których młodzież pełni bardzo ważną rolę reprezentantów, nie tylko swoich miast, ale również narodów. To oficjalne spotkania, np. z władzami miast, w ambasadach, z zaproszonymi gośćmi. Co ważne, uczestnicy nie kończą kontaktów w momencie zakończenia danej edycji wymiany. Młodzi ludzie utrzymują znajomość przez kolejne lata. Zaprzyjaźniają się całe rodziny. Spotykają się już poprzez indywidualne wyjazdy. Inicjatywa organizowana jest przez partnerskie samorządy już ponad 30 lat, i jest wyjątkową inwestycją w młodych mieszkańców naszych społeczności. Najważniejszym efektem są kolejne pokolenia młodzieży, które uczestniczą w wyjątkowej lekcji otwartości i współpracy we współczesnym świecie. Tego typu projektu mają szczególne znaczenie właśnie w chwiejnych czasach, niestabilnej sytuacji międzynarodowej. Organizowana wymiana to współpraca nie tylko samorządów, to współpraca przede wszystkim lokalnych społeczności. To mieszkańcy są bezpośrednio zaangażowani w te kontakty. Co należy zaznaczyć rodzice partycypują też w kosztach organizacji spotkań biorąc na siebie koszt utrzymania zaproszonych gości we własnych domach, dopłacając do kosztów podróży na spotkania w Niemczech i Izraelu. Ale co ważniejsze, angażują się w projekt, dbają o dobrą atmosferę spotkań. Okres realizacji wymiany jest najlepszym dowodem tego, że jest to mocna i trwałą inicjatywa. Przez ten czas zmieniały się władze partnerów projektu, sytuacja społeczna i ekonomiczna poszczególnych partnerskich samorządów, jak też krajów. Mimo tych różnych zmian, idea trójstronnej wymiany młodzieży przetrwała, i jest kontynuowana. KSWiP podziela niepokój wnoszącego petycję sytuacją jaka wytworzyła się na Bliskim Wschodzie po ataku terrorystycznym Hamasu na państwo Izrael 7 października 2023 r., mordując jednego dnia ponad 1200 osób. To nie Izrael był agresorem, a ofiarą. Trudno też porównywać Izrael do Rosji, kiedy to trzy tygodnie po ataku na Izrael, liderzy Hamasu byli goszczeni w Moskwie przez Władimira Putina. Przywołany w petycji Hezbollah jest organizacją terrorystyczną i jednocześnie największą formacją paramilitarną na świecie. Jego bojownicy szkoleni są przez Iran. Trzeba tu też zaznaczyć, że Iran – sojusznik Hamasu, przekazał Rosji pociski balistyczne bliskiego zasięgu, które mogą być użyte przeciwko Ukrainie (źródło: „Rzeczpospolita z 7.10.2024 r. s. A10). Nadal przywódcy Hamasu deklarują, że powtórzą swoje działania przy najbliższej możliwej okazji. Komisja uważa, że Izrael ma prawo podjąć działania, które do tego nie dopuszczają. Izrael podobnie jak Ukraina walczy też dla Zachodu, czyli i dla nas.

Składający petycję powiedział, że przykrym jest, że pieniądze i korzyści są ważniejsze. Zamordowanie wolontariusza Polaka i zachowanie Izraela nie było na miejscu. Poczekaj jeszcze na odpowiedź palestyńskiej ambasady.

Przewodniczący Komisji Wojciech Hołdyński powiedział, że Komisja nie chce wchodzić w wielką politykę i patrzy pod kątem wymiany młodzieży.

Składający petycję wyraził zdanie, że samorząd już wszedł w to rozwiązując umowę z Rosją.

Członkowie Komisji wraz z składającym petycję przeprowadzili dyskusję na temat sytuacji w Izraelu.

Przewodniczący Komisji Wojciech Hołdyński poddał pod głosowanie przyjęcie stanowiska oraz projektu uchwały w sprawie rozpatrzenia petycji z dnia 30 września 2024 r., uznając petycję za bezzasadną.

Członkowie Komisji w głosowaniu jawnym głosami 2 za przyjęli stanowisko i projekt uchwały.

2)

Przewodniczący Komisji Wojciech Hołdyński powiedział, że skarga dotyczyła nienależytego wykonywania zadań przez dyrektora OSIR w Gołdapi polegającego na nieudzieleniu odpowiedzi na pytanie w zakresie dostępu do informacji publicznej, naruszenie praworządności polegającej na ograniczeniu skarżącemu prawa do informacji publicznej. Radca prawny w interpretacji przedstawiła 2 kierunki rozwiązania: Uznać się za niewłaściwą, gdyż kluczowym elementem decydującym o charakterze pisma jest jego treść, a nie nazwa. Jeśli z treści skargi wynika, że jest ona tak naprawdę skargą na bezczynność dyrektora OSIR to należy postąpić zgodnie z art. 231 § 1 KPA, który stanowi: *Jeżeli organ, który otrzymał skargę, nie jest właściwy do jej rozpatrzenia, obowiązany jest niezwłocznie, nie później jednak niż w terminie siedmiu dni, przekazać ją właściwemu organowi, zawiadamiając równocześnie o tym skarżącego, albo wskazać mu właściwy organ.* W tej sytuacji w przypadku uznania się za niewłaściwą rada powinna wskazać skarżącemu właściwy organ zamiast przekazywać pismo organowi właściwemu, bowiem skarżący wysłał odrębną skargę do WSA. Drugim kierunkiem jest przyjęcie skargi do rozpoznania. Niemniej jednak czy dyrektor OSIR postąpił prawidłowo będzie oceniał WSA w Olsztynie. Jeśli WSA uzna, że rzeczywiście w świetle ustawy o dostępie do informacji publicznej dyrektor OSIR nie odpowiedział w sposób wyczerpujący na pytania skarżącego i w sposób nieuzasadniony nie odpowiedział na jedno z pytań, to wtedy rada mogłaby ewentualnie oceniać, czy jest to nienależyte wykonanie zadań lub naruszenie praworządności. Gdyby rada przyjęła skargę

do rozpoznania i ją rozpoznała przed orzeczeniem WSA, to mogłoby dojść do takiej sytuacji, w której WSA stwierdziłoby brak uchybień ze strony dyrektora OSIR, a rada uznałaby, że skarga jest zasadna. Zatem w przypadku wybrania tej opcji jest wstrzymanie się z merytorycznym rozpoznaniem skargi do czasu rozstrzygnięcia sprawy przez WSA w Olsztynie. Zaproponował stanowisko przedłużenia terminu rozpatrzenia skargi do 30.01.2025 r. Rozstrzygnięcie przez WSA dałoby kierunek rozpatrzenia skargi przez Radę Miejską w Gołdapi.

Uwag nie zgłoszono.

Przewodniczący Komisji Wojciech Hołdyński poddał pod głosowanie stanowisko o przedłużeniu terminu rozpatrzenia skargi.

Członkowie Komisji w głosowaniu jawnym głosami 2 za przyjęli powyższe stanowisko.

Do pkt 4

Brak wolnych wniosków

Na tym zakończono posiedzenie.

Protokołowała

Katarzyna Krusznis

Przewodniczący Komisji

Wojciech Hołdyński